

Til lovforslag nr. L 49. Betænkning afgivet af udvalget om offentlige arbejder den 28. februar 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har modtaget skriftlig og/eller mundtlig henvendelse fra

Danske Pilotorganisationers Samråd,
Dansk Pilotforening og
Kabinepersonaleforeningen af 1966.

Som bilag til betænkningen er optrykt nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder samt dennes svar herpå.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren for offentlige arbejder stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren for offentlige arbejder og det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (*Dohrmann (FP)* og *Glensgård (FP)*):

1) Den under nr. 3 foreslåede § 150, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1. den pågældende under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til flyvesikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,«.

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af *udvalget*:

2) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 150, stk. 2, indsættes som nyt punktum før 1. pkt.:

»Frakendelsen efter stk. 1, nr. 3, sker ubetinget.«

3) I den under nr. 4 foreslåede affattelse af § 150 c udgår stk. 1 og 2.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget, der stilles i henhold til skrivelse af 6. februar 1980 fra Dansk Pilotforening ved advokat Bjørn Høberg-Petersen, bevirker, at § 150, stk. 1, nr. 1, affattes i overensstemmelse med færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1.

Herved undgås, at der opstår tvivl hos de retsanvendende myndigheder om, hvorvidt certifikatfrakendelse kan ske selv i tilfælde, hvor der end ikke kan siges at være tale om overtrædelser, hvorved der »typisk skabes en farlig situation«.

Om den foreslåede ændring bør det understreges, at frakendelse også skal kunne ske i tilfælde af abstrakt fareforvoldelse, og at man ved anvendelsen af reglen i praksis må være opmærksom på, at de for luftfarten særlige sikkerhedshensyn kombineret med den for moderne lufttrafik gældende høje komplikationsgrad i fællesskab bevirker, at en nøje efterlevn af de gældende regler specielt i terminalområder og andre stærkt befærdede dele af luftrummet er af afgørende vigtighed.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring tilsigter at tydeliggøre, at bestemmelsen i § 150, stk. 3, om betinget frakendelse under særlig formildende omstændigheder også finder anvendelse i den situation, der omhandles i § 150, stk. 1, nr. 3.

Bestemmelsen i det oprindelige forslags § 150 c, stk. 1 og 2, indebærer en utilsigtet skærpelse i forhold til den tilsvarende bestemmelse i færdselslovens § 133. Med den foreslåede ændring, hvorved § 150 c begrænses til at omfatte bestemmelsen i den oprindelig foreslåede § 150 c, 3. stk., rådes bod herpå.

Til nr. 3

Aage Andersen (S) Normann Andersen (S) Knud Damgaard (S) Erenbjerg (S)

J. K. Hansen (S) Ervin Jensen (S) Otto Mørch (S) fmd. Bilgrav Nielsen (RV)

Svend Erik Hovmand (V) nform. Ivar Hansen (V) Niels Andersen (KF) Grove (KF)

Bollmann (CD) Margrete Auken (SF) Alfred Hansen (DR) Dohrmann (FP)

Glensgård (FP)

Partierne VS og KrF var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Spørgsmål fra udvalget til ministeren for offentlige arbejder og dennes svar herpå

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 15. januar 1980 (L 49 – bilag 1) skal jeg oplyse følgende:

Spørgsmål 1.

»Ad § 150.

Udvalget udbeder sig oplysning om, hvilke personalegrupper bestemmelsen vedrører, herunder en nærmere bestemmelse af indholdet i formuleringen »ret til at gøre tjeneste på et luftfartøj« (stk. 1).«

Svar.

»Ret til at gøre tjeneste på et luftfartøj« omfatter retten til at udføre enhver form for tjeneste på et luftfartøj, hvortil der i henhold til luftfartsloven med tilsluttende bestemmelser kræves certifikat. Medens det tilsvarende udtryk i færdselsloven, »ret til at føre motor-drevet køretøj«, entydigt tager sigte på den person, der sidder bag rattet, dækker luftfartslovens begreb over forskelligartede funktioner med forskelligt sikkerhedsmæssigt indhold, for hvilke der udfærdiges særskilte certifikater.

I luftfartslovens § 35 er det anført, at luftfartøjsføreren altid skal have certifikat, medens det er overladt til ministeren at bestemme, om dette også skal gælde andre stillinger.

I ministeriet for offentlige arbejders bekendtgørelse nr. 191 af 13. maj 1935, § 1, jfr. Bestemmelser for Civil Luftfart (BL) nr. 6-03, punkt 4.1. og 5.1., er det bestemt, at certifikat kræves for at gøre tjeneste som flyvemaskinist, luftnavigator og kabinebesætningsmedlem (steward/stewardesse).

Spørgsmål 2.

»Ad § 150.

Udvalget udbeder sig oplysning om, hvorledes betinget frakendelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj vil blive anvendt på de forskellige personalegrupper.«

Svar.

§ 150, stk. 1 og 2, i den nugældende luftfartslov, der alene omhandler ubetinget frakendelse, er hidtil kun bragt i anvendelse overfor luftfartøjsførere.

I fremtidige tilfælde, der svarer til denne domstolspraksis, vil luftfartsmyndighederne fortsat indstille til anklagemyndigheden, at der nedlægges påstand om ubetinget frakendelse.

Uden for området af hidtidig domstolspraksis, dvs. betinget frakendelse overfor luftfartøjsførere og betinget/ubetinget frakendelse overfor andre end luftfartøjsførere, må anvendelsesområdet med tiden fastlægges af domstolens praksis i relation til § 150, stk. 1, 2 og 3.

Indførelse af betinget frakendelse er motiveret i ønsket om et mere differentieret sanktionssystem og ikke i et ønske om at kriminalisere nye handlinger/undladelser.

For en ordens skyld henledes opmærksomheden på, at det som altovervejende hovedregel vil være udelukket at anvende betinget frakendelse overfor en person, der har gjort eller forsøgt at gøre tjeneste på et luftfartøj efter at have nydt spiritus som angivet i § 50, stk. 1.

Dette fremgår af § 150, stk. 2, jfr. § 150, stk. 1, nr. 3, og § 150, stk. 3.

Spørgsmål 3.

»Ad § 150.

Udvalget udbeder sig oplysning om, hvorvidt der tilsigtes en ændring i retstilstanden, når udtrykket »groft uforsvarligt« (stk. 1) ændres til: »tilsidesættelse af væsentlige hensyn til flyvesikkerheden« (stk. 1, nr. 1).«

Svar.

Ændringen til »tilsidesættelse af væsentlige hensyn til flyvesikkerheden« er parallel til ændringen af færdselsloven i 1976, hvorefter det tidligere kriterium »har ført dette (= motorkøretøjet) på groft uforsvarlig måde« er blevet erstattet af »under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerhe-

den« (tidligere færdselslovens § 70, stk. 1, ny færdselslovs § 126, stk. 1, nr. 1).

Af bemærkningerne til færdselsloven fremgår, at motiveringen for ændringen var ønsket om at bringe lovteksten i bedre overensstemmelse med praksis, idet frakendelse under den tidligere færdselslov fandt sted i en række situationer, hvor det efter almindelig sprogbrug måtte forekomme mindre ramrende at karakterisere førerens subjektive forhold som groft uforsvarlig«.

Tilsvarende justering er fundet ønskelig på luftfartsområdet. Herudover har man – ved ikke at medtage færdselslovens krav om skadeforvoldelse eller farefremkaldelse – ønsket at skabe mulighed for en mere hensigtsmæssig praksis på luftfartsområdet. Der er i bemærkningerne redegjort nøjere om baggrunden herfor.

Spørgsmål 4.

»Ad § 150, stk. 1, nr. 2.

Udvalget udbeder sig nærmere oplysning om, hvad der er indeholdt i formuleringen »ved forskellige lejligheder«.

Svar.

Besvarelsen vedrører § 150, stk. 2, nr. 2, og ikke som i spørgsmålet fejlagtigt angivet § 150, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen svarer til færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 2, og vil komme til anvendelse i tilfælde, hvor en person efter at have overtrådt § 150, stk. 1, nr. 1, på ny ved en anden lejlighed gør sig skyldig i en tilsvarende forseelse, inden den første sag er afgjort ved domstolene. Bestemmelsen er nærmest af »teknisk« karakter og tilsigter at råde bod på den lange berømmelsestid, der er ved domstolene.

Spørgsmål 5.

»Udvalget udbeder sig oplysning om, om de i lovforslaget indeholdte bestemmelser er overført fra internationale regler, herunder om tilsvarende regler gælder i Norge og Sve-

rige.«

Svar.

Lovforslaget er ikke baseret på internationale regler.

ad § 1, nr. 1 og 3:

Forslagene er udarbejdet på grundlag af færdselsloven og ud fra de erfaringer, som efter luftfartsmyndighedernes opfattelse motiverer en ændring af loven.

Også de svenske og norske luftfartslove er på dette område udarbejdet med udgangspunkt i de respektive færdselslove. Da de skandinaviske færdselslove på de her relevante områder er forskellige, er bestemmelserne på luftfartsområdet følgelig ikke ensartede.

Om norsk og svensk ret kan oplyses:

ad § 1, nr. 1 (§ 50, stk. 7):

Der er ikke i Norge og Sverige hjemmel til at kræve udåndingsprøve, hverken for motorførere eller flycertifikatindehavere.

ad § 1, nr. 3 (§ 150):

Betinget frakendelse af motorførerbevis og certifikat kendes ikke i Norge og Sverige.

ad § 1, nr. 2:

Forslaget er baseret på erfaringer fra administrationen af § 71. Såvel de norske som de svenske luftfartsmyndigheder overvejer at foretage en tilsvarende ændring.

Spørgsmål 6.

»Ad § 150, stk. 1, nr. 3.

Udvalget udbeder sig en nærmere redegørelse for, hvornår spiritusnydelse kan danne grundlag for fratagelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj, jfr. lovens § 50, stk. 1.«

Svar.

Ligesom i dag kan enhver overtrædelse af luftfartslovens § 50, stk. 1, danne grundlag for en frakendelse af retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj.